

Heippa! En kauheasta kirjoittele enää runoja vaan aina silloin tällöin. Täällä kun ei voi julkaista esim romaanin alkuja (vai voiko?) ja kun en novelleja kirjoita niin laitan nyt tällaisen. Tämä ei nyt todellakaan ole paras runoni, pitääpä joku päivä etsiä joku toinen. Terv IneaRose YSTÄVÄ

Minulla on ystävä Hänen nimensä on Andreas Andreas on komea hän on kuin kreikkalainen jumala nykyaikaisessa paketissa Kun menen hänen luokseen me istumme monta tuntia toisiamme vastapäätä ja juttelemme juttelemme juttelemme Kerran minulla oli paha olla ja hirveän vaikeaa Andreas antoi minulle diapamia Sitten katsoimme yhdessä internetistä videonpätkän jossa kahdelta huumevasikalta sahattiin päät irti - Sen jälkeen totesimme, että ehkä meillä on kuitenkin ihan hyvin asiat. Andreaksella on uima-allas emme kuitenkaan ole koskaan uineet siellä Andreaksen sängyssä on myyrälakanat me nukumme aina niissä lakanoissa ja Andreas pitää minusta lujasti kiinni koko yön hän pitää ihanat jumalaiset kätensä minun ympärilläni puristaa turvallisesti itseään vasten ja minulla on hyvä olla Andreas urheilee hän on upeavartaloisin miespuoleinen ystäväni, jonka minä tunnen Andreas on kuitenkin ujo hän ei ole harrastanut kuukausiin seksiä minäkään en ole saamme voimaa toistemme puutteista olemme molemmat luovuttaneet tietyllä tavalla - meneehän se elämä näinkin, olemme todenneet Andreas ui aina yksin yöpimeään aikaan meressä sitten hän seisoo meren rannalla kauan aikaa katselee ulapalle ja vetää itseensä siitä voimaa Olemme yhden kerran harrastaneet seksiä Hemmetti, kun olin niin humalassa, etten muista siitä mitään! Muistan vain miten riisin häneltä hänen vaaleansinisen puseronsa ja vedin hänet lujasti itseäni vasten hän tuli minun päälleni Hellyys, rakkaus, läheisyys Sen minä muistan Tahtoisin muistaa enemmän Andreas muistaa mutta minä en uskalla kysyä häneltä, hänen muistojaan hänen muistojaan minusta. On kuitenkin hyvä tietää että hän muistaa Vaaliiko hän niitä muistojaan sydämessään? Minä vaalisin - jos muistaisin.